18/04/2022

Ξεκίνησαν οι Ακολουθίες της Μεγάλης Εβδομάδος στη Μητρόπολη Βεροίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Κυριακή των Βαΐων το απόγευμα ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων χοροστάτησε στην Ακολουθία του Νυμφίου και κήρυξε τον θείο λόγο στον Ιερό Ναό της Αγίας Παρασκευής Μελίκης, παρουσία τοπικών πολιτικών και στρατιωτικών αρχών και ευσεβών πιστών.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων:

«Καί μακάριος ὁ δοῦλος ὅν εὑρή-σει γρηγοροῦντα». Πρίν ἀπό λίγο λιτανεύσαμε τήν εἰκόνα τοῦ Κυρίου μας, ψάλλοντας κατανυκτικά τό τροπάριο «Ἰδού ὁ Νυμφίος ἔρχεται ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός καί μακάριος ὁ δοῦλος ὅν εὑρήσει γρηγοροῦντα».

Τό τροπάριο εἶναι ἐμπνευσμένο ἀπό τήν εὐαγ-γελική παραβολή τῶν δέκα παρ-θέ-νων, γι᾽ αὐτό καί ὁ Χριστός ἐμφανίζεται ὡς Νυμφίος, πού ἔρχεται μέσα στή νύ-κτα, καί μακαρίζονται οἱ δοῦλοι πού βρί-σκο-νται γρηγοροῦντες, πού δέν κοιμοῦνται, ἀλλά τόν πε-ριμένουν καί εἶναι ἕτοιμοι νά τόν ὑποδε-χθοῦν καί νά εἰσέλ-θουν μαζί του στό νυμφώνα, στή χαρά δηλα-δή τῆς οὐρανίου ζωῆς.

Γιατί ὅμως ὁ Νυμφίος ἐμφα-νί-ζεται «ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός» καί ποιά εἶναι ἡ ἀξία καί ἡ σημασία τῆς ἐγρηγόρσεως γιά τήν ὁποία μακα-ρίζεται ὁ δοῦλος.

Ὁ Νυμφίος Χριστός ἐμφανίζεται στό μέσον τῆς νύκτας, γιά νά μᾶς δηλώσει τό ἄγνωστο καί ἄδηλο τῆς ἡμέρας καί τῆς ὥρας κατά τήν ὁποία θά ἔλθει, ἀλλά καί γιατί ὅσο λείπει Ἐκεῖνος, πού εἶναι «τό φῶς τοῦ κόσμου», ὁ κόσμος εἶναι σκο-τει-νός, καί συσκοτίζεται ἀκόμη πε-ρισσότερο ἀπό τήν ἁμαρτία καί τήν κακία πού ἐπικρατοῦν μεταξύ τῶν ἀνθρώπων.

Ἔρχεται ὅμως «ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός», καί γιά νά διαπιστώσει πόσοι εἶναι ἐκεῖνοι πού πραγματι-κά τόν περιμένουν, πού προσδο-κοῦν τήν ἔλευσή του, πού θυσιά-ζουν τήν ἀνάπαυσή τους, γιά νά εἶναι πα-ρό-ντες, ὅταν θά ἔλθει. Ἔρ-χεται «ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός» γιά νά διαπιστώ-σει πόσοι εἶναι ἐκεῖνοι πού δέν ἀφήνουν τόν ἑαυτό τους νά παρα-συρθεῖ ἀπό τή ραθυμία ἤ τίς κοσμι-κές μέριμνες, ἀλλά εἶναι «γρη-γο-ροῦ-ντες» ἀπό τόν πόθο καί τή λα-χτάρα νά δοῦν καί νά συνα-ντήσουν τόν Χριστό, νά δοῦν καί νά συνα-ντήσουν τόν νυμφίο τῆς ψυχῆς τους.

Ἄν ἐρχόταν ὁ Νυμφίος Χριστός κατά τή διάρκεια τῆς ἡμέρας, τότε ἴσως πολλοί θά ἦταν ἐκεῖνοι πού θά ἔσπευδαν νά τόν ὑποδεχθοῦν ἄλ-λοι ἀπό ἐνδιαφέρον, ἄλλοι ἀπό πε-ρι-έργεια καί ἄλλοι ἀπό ἀγάπη καί πόθο. Ἀλλά ὁ Χριστός δέν θέλει αὐ-τούς πού τόν ὑποδέχονται ἤ τόν συναντοῦν τυχαῖα, πού τόν ὑποδέ-χονται καί τόν συναντοῦν σωμα-τι-κά, ἀλλά ὁ νοῦς τους καί ἡ ψυχή τους εἶναι ἀλλοῦ, εἶναι στίς ὑποθέ-σεις τους, στά προβλήματά τους, στίς ἀπασχολήσεις τους, στίς ἁμαρ-τίες καί στά πάθη τους. Ὁ Χριστός θέλει ὅσοι τόν ὑποδέχονται νά πε-ριμένουν αὐτόν μόνο καί γι᾽ αὐ-τόν νά ἐνδιαφέρονται καί νά βρί-σκο-νται σέ ἐγρήγορση γιά χάρη του.

Καί γιατί τό θέλει αὐτό ὁ Χριστός; Δέν τό θέλει γιά τόν ἑαυτό του, δέν τό θέλει γιά νά τοῦ ἀποδώσουμε τήν τιμή καί τή δόξα πού τοῦ ἀξί-ζει. Ὁ Χριστός δέν ἔχει ἀνάγκη τῆς δικῆς μας τιμῆς καί τῆς δικῆς δό-ξης καί αὐτό τό ἀποδεικνύει καί ἡ εἰκόνα του ὡς Νυμφίου.

Ἄν δοῦμε τήν εἰκόνα, ὁ Χριστός δέν ἀπεικονίζεται ὡς παντοκρά-τωρ, ὅπως στήν εἰκόνα τοῦ τέμ-πλου, ἀλλά ἀπεικονίζεται μέ τά στοι-χεῖα τοῦ πάθους του, μέ τήν πορφυρά χλαίνα, τόν κάλαμο καί τόν ἀκάνθινο στέφανο. Ἀπεικο-νί-ζεται ἔτσι γιά νά μᾶς δείξει ὅτι δέν ἔρχεται γιά νά δοξασθεῖ, καί κατά συνέπεια δέν περιμένει καμία δόξα ἀπό ἐμᾶς. Ἄν μᾶς θέλει, λοιπόν, γρη-γ-οροῦντες, τό θέλει γιά ἐμᾶς. Διότι μόνο ὅποιοι ἀγρυπνοῦν καί τόν περιμένουν, μόνο ὅσοι δέν πα-ρα-σύρονται ἀπό τίς σειρῆνες τοῦ κόσμου καί τῆς ἁμαρτίας, ἀλλά ἔχουν τόν νοῦ προσηλωμένο σέ Ἐκεῖνον καί στό τί μποροῦν νά κάνουν ὥστε νά εἶναι κατά πάντα ἕτοιμοι, ὅταν θά ἔλθει, μόνο αὐτοί θά μπορέσουν νά εἰσέλθουν μαζί του στόν νυμφώνα του καί νά ἀπο-λαύσουν τή βασιλεία του.

Γι᾽ αὐτό καί ὅποιον θά βρεῖ ὁ Χριστός νά γρηγορεῖ, ὅταν θά ἔλθει, θά εἶναι μακάριος, διότι ἡ ἀληθινή μακα-ριό-τητα δέν βρίσκεται οὔτε στίς ἀπο-λαύσεις τοῦ κόσμου, οὔτε στά χρήματα καί τίς περιουσίες, οὔτε στή δόξα καί τήν τιμή τῶν ἀν-θρώ-πων, ἀλλά στή συνεύρεσή μας μέ τόν Θεό καί στήν ἀπόλαυση τῆς βα-σι-λείας του.

Καθώς, λοιπόν, ὑποδεχόμεθα ἀπό---ψε συμβολικά τόν Νυμφίο Χρι-στό καί καθώς τόν βλέπουμε νά πορεύεται πρός τό πάθος γιά τή σωτηρία μας, ἄς συνειδητο-ποι-ή-σουμε τή μεγάλη θυσία πού ἔκανε γιά μᾶς καί ἄς

συγκινηθοῦμε ἀπό αὐτήν ὄχι ἐπιφανειακά ἀλλά βα-θειά μέσα στήν ψυχή μας. Καί ἄν ὁ Χριστός θυσιάσθηκε γιά μᾶς, ἄς φροντίσουμε καί ἐμεῖς νά θυσιά-σουμε κάτι γιά Ἐκεῖνον. Ἄς θυσιά-σουμε τή ραθυμία μας, τήν ἀμέλειά μας, τήν ἀναβλητικότητά μας, καί ἄς ἀγωνιζόμεθα νά εἴμεθα πάντοτε ἕτοιμοι καί πάντοτε γρηγοροῦντες γιά νά τόν ὑποδεχθοῦμε. Ἄς τόν περιμένουμε καθημερινά μέ πόθο καί λαχτάρα καί ἄς ἐπιδιώκουμε νά τόν ὑποδεχόμεθα στήν ψυχή μας μέ τά ἱερά μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας μας, ὥστε νά εἴμεθα ἕτοιμοι νά τόν ὑποδεχθοῦμε καί ὅταν θά ἔλθει, γιά νά εἰσέλθουμε μαζί του στόν νυμφώνα τῆς βασιλείας του.

ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ